Chladnější podzimní čas poznamenal i **Folk mezi řekami**. Proběhl totiž ve znamení hřejivých tónů folkové muziky. Do kulturního domu ve Veselí nad Lužnicí
13. listopadu
na pozvání domácí kapely
Jen tak tak
dorazila
Medovina
. Ano ta s velkým M na začátku coby hudební uskupení ze středních Čech.

Hudební výstřel padl tentokrát na domácí, protože hosté ze dvou třetin dorazili během 1. skladby (ta třetí později), která už tradičně ladí do klidu a užívání -
Carpe diem blues
. A v plném poklidu pokračovali dál. Ty písničky jsou vlastně tak nastavené a zároveň dokáží krásně zahřát na duši. S novým hráčem na bicí od minula
Bedřichem Čapkem
jsou stále více sehranější. (A kdo přijde příště - v únoru - tak se dočká i nového baskytaristy.) Celá čtveřice je kompletně napojena na stejnou vlnu a o to je větší radost pro ně hrát. Pro
Pavla Jarčevského
,
Lenku Martinů
,
Kateřinu Čapkovou - Maříkovou
i jejího tátu.

Historie
Medoviny
sahá do roku 1993, ale několik let nevystupovala a až v roce 2022 se zformovala jako akustické trio. Její současnou sestavu tvoří
Rejka Marton
(zpěv, pěti a šestistrunná kytara, různá chrastítka),
Ondřej Balík
(zpěv, kytara, banjo, foukací harmonika) a
Pavel Koronthály
(zpěv, baskytara). U Medoviny se vyplatí zaposlouchat do textů. Mají nápad, hýří optimismem a nadějí. Písničky mají svůj příběh a i když má zpočátku chmurný směr, vždycky dobře dopadne (např. v písni
Srdce
). Za vyzdvižení stojí skladba s názvem
Příběh
se silně optimistickým nádechem a procítěným zpěvem Rejky. Nebo
Co je moc
, to je moc s energičností a lehkým humorem. Do Veselí zapadli stylovou písničkou
Za vodou
. I Medovina má kapelní chemii v naprostém pořádku. To taky hřeje.

Tento večer proběhl v komornějším prostředí. Vesměs totiž dorazilo věrné a stále fanouškovské

jádro. A že je předvedené muzikantské výkony hřály u srdíčka, tak o tom se snad ani netřeba zmiňovat.

Foto: St. Tošner

